

Güller Uyanır Uykusundan

— Yaşar AYDIN · 08 Ocak 2011

Sen yoksan...

Dağ eşkiyası türküler basar gönül barınağımı

Sen yoksan...

Ağıtlar büyütür hazanlardan gizlediğim sevda bağımlı

Gözlerinin dolduğunu görünce sana sarılmalarımın

Yol azığı ettiği sıcaklığını giyiniş

Hangi gecede sabah olduğunuda bilmeden

İzlerinin göçebesi olur

Yastığının küskünü telaşlı uykularım Hayalin nazlanıp kapatınca perdelerini

Boynu bükülür

Bakışlarının tiryakisi hatıralarımın

İçim yanar haline...

Bağrıma uğrayan rüzgarlara emanet ettiğim

Saçlarını okşamışlığımla tesellisi edip

Uğurlarım 'ya bulursam ' dediği gözlerinin kapısına Hep dönmeye git ki...

Sabahlarım şafak ortasında oturup kalmasın Dilem

Hep dönmeye git ki...

Sürgününe gittiğim uçurumlar yuvam olmasın Dilem Bulutların nazarı değmesin diye

Her damlası bir gökkuşağına sarılıp

Dönüşüne rehin bırakılır yağmurlarım

Ve ardından...

Yokluğunun gölgesi düşer senden bana kalmışlığıma

Artık bunun sonrasında

Mahçup kuraklığıma bakıp bakıp

Kendini göl geçidi sanır

Haddini bilmez çöller Ve...

Nasıl bir hesapta yaptıysa artık

Ettiğini gidişlerinin sevabına sayıp

Bir an bile gözünü kırpmadan

Yüreğimin kapısında nöbet tutup durur

Yangınlarımın ateşini salan hasretin Bir de...

Ceylanları barındıran dağ ötelerin

Vazgeçirilir asırlık tutkusundan

Bir de...

Kokun girmeyince rüyalarına

Güller uyanır uykusundan